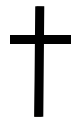

L É P C S Ó K

XVIII. évfolyam 5. 6. szám

2018. május 6.

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

**Családok éve
2018**

**A tartalomból: Május - Szűz Mária hónapja
A keresztény élet forrása és csúcsa
A házasság „vitaminjai”
Öt nevelési tanács a szentektől
Interjú Jézussal
Döbbenetes vallomás Istenről
Egyházközségi ünnepek, programok**

Szentmise szándékok május hónapban

1. +Hornyai József
2. A "Csodálatos anya" rózsafüzér csoport (Molnár Istvánné) +tagjai
3. +Lencse Sándor és felesége +Ilona édesanya 1. évf. és összes +rokon
4. +Rapavi József
5. +Hajósi Károly
6. Gróf Mihályné +Berta Julianna 1. évf. (8.00)
- (11.00)
- Hálából 40. Házassági évfordulón a kapott kegyelmekért (19.00)
7.
8. +Dián András
9. A Szűzanya tiszteletére
10. Hálából a kapott kegyelmekért - születésnapon
- 11.+ifj. Balcsók János, +Szülei és +Nagyszülei
12. A 24 órás engesztelő szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért
13. +Oravetcz Mihály, neje +Tárnyik Anna, menyük +Máthé Tünde és összes +Hozzá tartozó (8.00)
- (11.00)
- +Hajtó Mária, +Férje és összes +Hozzá tartozó (19.00)
14. A „Szent Erzsébet” rózsafüzér csop. (Kriger Jánosné) élő Tagjai
15. A „Szent Erzsébet” rózsafüzér csop. (Kriger Jánosné) +Tagjai
16. +Szilágyi Lőrinc plébános 4. évf.
17. Hálából Égi Édesanyánknak
18. +Dr. Tihanyi József 6. évf., és +Szülei
19. +Madarász Jánosné, +Férje és összes +Hozzá tartozó
20. +Molnár István és +Szülei (8.00)
- +Kersbaumayer Pálné 30. évf. (11.00)
- +Burik Béla 7. évf., +Szeder Jánosné 6. évf., +Szeder János, +Kriger István, +Borbély Pál, +Burik szülők és összes +Hozzá tartozó (19.00)
21. +Ellenbacher Mihály, +Szülei és összes +Hozzá tartozó (8.00)
- Szabóné +Iványi Judit, édesapja +Iványi Imre és +Nagyszülők (19.00)
22. Hálából a Szűzanya iránti tiszteletből - 25. házassági évfordulón
23. +Turai Mihály, felesége +Brancs Teréz
24. +Mikó István, +Benkó és +Mikó szülők és összes +Hozzá tartozó
25. +Ruzsai Pál, neje +Fogd Julianna, +Gyermekeik, +Unokáik és összes +Hozzá tart.
26. Susanna nővérért, a Szeretet Misszionáriusai Rend szolgálatáért
27. *Az egyházközség májusban +Hívei* (8.00)
- Fiatal lány sikeres műtétéért és gyógyulásáért (11.00)
- +Szalai János és +Szülei (19.00)
28. A "Nagyhatalmú Szűz" rózsafüzér csoport (Királyné) élő tagjai
29. A "Nagyhatalmú Szűz" rózsafüzér csoport (Királyné) +tagjai
30. A "Szent Anna" rózsafüzér csoport (Heik Istvánné) élő tagjai
31. A "Szent Anna" rózsafüzér csoport (Heik Istvánné) +tagjai

Gondolatébresztő...**Korunk**

Egy amerikai polgár huszonegy éves koráig nem fogyasztat alkoholt. Tizen-nyolc éves koráig nem élhet nemi életet, de nyolc éves korában dönthet a nemi identitásáról. Egy bűnözőnek több joga van, mint az áldozatának. Egy tanárának kevesebb joga van, mint a diákjának. Szótárunkba került a megélhetési bűnözés és szétvált az igazság és a jog.

Gyermekeinket féltjük a drogtól, de nem tudjuk milyen tartalmakhoz férnek hozzá a neten. Féltjük a rossz társaságtól, de hagyjuk, hogy behálózza őket a Facebook.

A veszélyes hulladék szállítására és tárolására szigorú szabályok vannak, de a kereskedelmi tv-ke senki és semmi nem korlátozza a társadalmat mértelmező szenny és mocskok sugárzásában. Elszakadtunk a természettől és ezzel együtt elvesztettük természetességünket.

Ma már a vallásos ember is materialista. A karácsony bevásárló örületté vált, a templomokat a plázák váltották fel. "Még soha nem volt az ember ennyire szabad." Szabadon választhatunk a szupermarketek közül és dönthetünk, milyen terméket teszünk a kosarunkba, de eszébe ne jusson senkinek, hogy zárva tartanak vasárnap.

Korunk prófétái és felkent papjai a motivációs trénernek. Hitről és szeretetről prédikálnak, de nem Istenben kell hinned, hanem önmagadban, nem a teremtett világ felé kell szeretettel fordulnod, hanem önmagad felé, nem az üdvösség a cél, hanem az anyagi világban való tobzódás.

A mobiltelefonok már kezdenek okosabbak lenni, mint felhasználóik. Egy nemzet vezetőjét bárki bármilyen stílusban bírálhatja és szidhatja, le is válthatja, de próbálja meg egy kereskedelmi csatornával ugyanezt. Mára már világos számunkra, hogy míg civilizációnk maximalizálta szellemi képességeink kiaknázását és olyan kényelmessé tette életünket, hogy az már kezd kényelmetlenné válni, lelkünk az antikrisztus zsákmánya lett.

Büszkék vagyunk világméretű Disney-Land-ünkre, jól kiszórakoztuk magunkat, most már le kéne állítani a ringlist, csak hogy mindnyájan rajta ülünk.

A lelke mélyén minden ember tudja, hogy ennek a valamikor szebb napokat élt Föld nevű bolygónak nincs gazdája. Aki azt hiszi, hogy a globalizáció megtorpan, mielőtt felemésztené kulturális és biológiai környezetünket, téved. Ne várjunk a cselekvéssel, hiszen a kőkorszaknak sem az vetett véget, hogy elfogyott a kő.

A Titanic süllyed, de vannak mentőcsónakok.

A mikroközösségek válhatnak a józan ész, a természetközelség Noé bárkáivá, reményt adva emberi mivoltunk megőrzésére.

Ami rendkívüli módon megnehezíti a lakókra való átszállást, az a gigantikus méretűvé duzzasztott egónk. Civilizációnk olyan kényessé tette derék polgárait, hogy komfortzónákba zárta őket.

nájuk legcsekélyebb elhagyása is forradalmi indulatokat válthat ki. Persze körülünkben a lázadás is a virtuális térre korlátozódik. Egy kényelmes fotelból a világháló valamely virtuális bilijében egetrengető viharokat vagyunk képesek korlácsolni indulataink korlátlan szabadon engedésével. Lehetőleg álnéven, vigyázva, hogy az általunk felkavart fekália ne hogy ránk is fröcs-csenjen. Megváltoztatjuk a világot, majd ez a megváltozott világ változtat meg minket. Ez mára olyan sebességet ért el, hogy sokan azt sem tudják már, hogy fiúk-e vagy lányok, de ha mondjuk tudnák, azzal se mennének sokra, mert ki mondaná meg nekik, mit is kezdjenek ezzel a felismerésükkel, mihez igazodjanak, ha nők és mihez ha férfiak.

Hány meg hány mentőcsónakot láttam már elsüllyedni, mert senki sem evezett, mert össze-vissza eveztek, mert túl kevesen voltak, mert túl sokan voltak, mert nem tudták eldönteni, mi a helyes irány. Ennek ellenére itt állok én is, tökhéj lakom orrában a háborgó tengert fürkészem és kérlelhetetlenül mutatom az irányt és könnyörtelenül diktálom a tempót. Mögöttem erős és elszánt evezősök, férfiak és nők. Tudom, hogy nem vagyok különb náluk és hiszem, hogy nem bennem bíznak, hanem abban, amiben én is bízok.

Érdemes hosszan olvasni, és jól átgondolni, majd a szükséges döntéseket levonni Kassai Lajos mindannyiunkhoz szóló leveléből!

Őszinte tisztelettel, Csaba testvér

ANYÁK NAPJÁRA

Istenem! Köszönöm, hogy olyan édesanyát adtál nekem, aki megtanított engem imádkozni. Áldd meg őt, és áldj meg minden édesanyát, akik az anyai méltóságban részesültek, és vállalták mindazokat a fáradságokat, amelyeket értünk túrni és szenvedni kellett. Óvd meg őket, ahogyan ők óvtak bennünket minden veszélytől, lemondva minden kényelemről.

Add, meg Istenünk, hogy minden édesanya a Te Szíved szerint nevelje gyermekeit! Áldd meg kérünk, a nagymamákat is, akik nekünk szüleinket felnevelték.

Szűzanyánk, Hozzád fordulunk. Fogadj minden édesanyát anyai palástod alá, segítsd őket, hogy olyan szeretettel gondozzák gyermekeiket, amint Te gondoztad egy szülött Szent Fiadat. Növelj az édesanyákban, és bennünk is a hitet, a reményt és a szeretetet. Ámen.

Május, a Boldogságos Szűz Mária hónapja

Május hónap a római korban nevét Maia istennőről kapta, aki a természet tavaszi újjászületését, ébredését személyesíti meg a római mitológiában. (A görög mitológiában Maia, jeljel.: *anyácska* a hét nimfa egyike.)

A keresztény gondolkodásban Szűz Mária minden megújulás és szépség forrása. Május hónap összekapcsolása Szűz Máriával a XIII. századra vezethető vissza. Írásos emlékek tanúskodnak arról, hogy X. Alfonz (1252-1284), Kasztília uralkodója májusban megkoronázta és énekelve magasztalta a Szent Szűz ábrázolásait, és ez a szokás a hívek körében is egyre elterjedtebbé vált

Néhány évszázaddal később *Néri Szent Fülöp* (1515-1595) Rómában arra biztatta fiataljait, hogy májusban virágkoszorúkkal ékesítsenek minden Madonna-képet.

A XIX. században, a *Szeplőtelen Fogantatás dogmája* (1854) újra előtérbe helyezte a Mária-tiszteletet, és ekkortól vált általánossá, hogy a Mária tisztelő hívek május minden estéjén elvégzik templomukban a loretoi (magyarosan lorettói) litániát.

Szűz Mária anyai szeretetével gondoskodik Fiának testvéreiről, akik még zarándokúton vannak, sok veszedelemben és bajban, amíg el nem érkeznek a boldog hazába. Ezért nevezik a Boldogságos Szüzet az Egyházban Szószólónak, Segítőnek, Oltalmazónak, Közvetítőnek. (*Lumen gentium*.)

Mária tehát, aki Krisztus anyja, egyben a mi bölcsességünk anyja, megigazolásunk anyja, megszentelődésünk anyja, megváltásunk anyja is. (Szent Elréd apát)

A loretoi litánia

A litánia az V. századtól ismert, és a VII. századtól már a jelenlegi formájában végzett könyörgő imádság. (Görög eredetű elnevezés: *litaneia*=könyörgés.)

A loretoi litánia eredete a XIII. századig nyúlik vissza, az általunk ismert formája a XVI. században tűnik fel először az itáliai Loretóban. A feljegyzések szerint, a város bazilikájában, ahol a Szent Ház áll, a hívek szombat esténként ezt a könyörgő imádságot énekelték. (A Szent Házat, vagyis a Szűzanya názareti szülőházát a legenda szerint az angyalok a muszlimok elől a levegőbe emelték és először a dalmáciai Tersettóba, majd az itáliai Loretóba vitték. A Szent Házat magába foglaló bazilika a XV-XVI. században épült.)

A litánia nyomtatásban 1558-ban jelent meg először, *Canisius Szent Péter* (1521-1597) jóvoltából. A szent Loretóban járva hallotta a litániát, és annyira szívhez szólnak találta, hogy átvette imakönyvébe és a hívek figyelmébe ajánlotta.

A litánia jelenlegi formájában a Szűzanya 48 megszólítása (invokáció) szerepel. 13 megszólítás *Isten Szűz Anyját*, 5 *az erények hordozóját*, 13 *az őszösvetségi előképekben megjövendőlt Máriát*, 5 *az oltalmazót* és 12 invokáció *a királynőt* kéri: „könyöröggj érettünk!” Egyetemes használatát VIII. Orbán pápa rendelte el 1886-ban.

A keresztény élet forrása és csúcsa, az Eucharisztia

(II. Vatikáni Zsinat)

Kétezer évvel ezelőtt a világ bajára, gondjára Mennyei Atyánk egy orvosságot adott, saját szent Fiát, a mi Urunkat, Jézus Krisztust!

Ferenc pápa, ha letérdeltetne mindannyiunkat, hogy imádságos szeretettel választ kérjünk, keressünk világunk gondjaira, bajaira, hiszem és vallom, hogy Isten ma ugyanazt a gyógyírt adná nekünk, mint kétezer évvel ezelőtt: Jézus Krisztust, mert Ő kétezer évvel ezelőtt is és ma is az egyetlen Út, az Igazság és az Élet!

Világunkban nem pénzből, ruhából, házból van kevés, hanem a jó Istentől, Isten szeretetéből, ezért szervezzünk rendszeres szentségimádást! Azt szeretném, ha minél többen mondanánk igent az ajtónkon kopogtató Megváltónknak, szánnánk időt a lelkiismeretünkön keresztül velünk élő, kapcsolatot kialakító Szentháromsággal. Meg vagyok győződve, ha minden hétből, azaz 168 órából 1 órát az Istennek ajándékoznánk, és csendesen az Oltáriszentség előtt imában tölténénk, megváltozna az életünk és megváltozna a társadalmunk is. Az Eucharisztia előtt elcsendesedve, Istent imádva, az embert eltölti a béke, a nyugalom, és lassan Krisztus szép erényei betöltik a lelkünket.

Hiszem és vallom, hogy a köztünk lakó Jézus Krisztus szentségi jelenléte képes átalakítani világunkat, meggyógyítani sebeinket, erővel, bölcsességgel, szeretettel betölteni szíveinket.

Meneküljünk e sok összevisszaságból, idegességből, veszekedésből Istenünk szentségi jelenlétébe, templomaink csendjébe, az Oltáriszentségben ránk váró Jézus Krisztushoz!

(Csaba t.)

IMA ÉS HIT

Egy összetartó, természetközeli faluban történt egy forró nyáron. Régóta óriási szárazság volt már, elhatározták, hogy együtt fohászkodnak égi áldást kérve a nagyon várt esőre. Elérkezett a közös ima napja, a falu apraja-nagyja ott volt. csak egy „valami”, egy fontos „kellék” nem volt velük: a HIT, hogy valóban esni fog. De esett.

Csak egy kisfiú vitt magával esernyőt. Ő hitt is abban, amiért imát mond...

Dr. Gyökössy Endre : A HÁZASSÁG „VITAMINJAI”

A házastársamra bizonyos dolgok, események másként hatnak, mint rám és az adott helyzetben, körülmények között másként is cselekszik, mint én cselekednék. Ez nem baj. Sőt: kiegészíti, kiegyenlíti, többszínűvé, gazdagabbá teszi a házasságot. Ádám és Éva, nyári zápor után az ablaknál áll. Kinéznek a sötétedő alkonyatba. Szinte egyszerre szólalnak meg:

- Milyen sáros a kert - mondja Ádám.

Hogy ragyog az esthajnal csillag - jegyzi meg Éva.
Mindketten valóságot és igazságot láttak meg. Ez: életük többlete.

De éppen ezt a kétféleséget kell olykor szeretetben elszenvedniök. Sőt: megbecsülniök, hiszen ez teszi egységüket érdekessé.

"Mi huszonöt év alatt mindig egyet akartunk és mindenben egyetértettünk" - jelentette ki büszkén ezüstlakodalmán férje mellett a kardos feleség.

Mire az asztal végén felmordult egy kapatos vendég. - de unalmas házasság lehetett.

És még van egy út. Egy őszhajú Ádám mondta - boldog házassága titka után érdeklődő pásztorának:

- Sose akartuk egymást legyőzni. Még meggyőzni is ritkán. Hagytuk, hadd győzzön le bennünket a Gazdánk. Egy kicsit szeretünk volna mindig Rá hasonlítani s ezért egyre inkább hasonlítunk egymásra.

HARMONIKUS SZEMÉLYISÉG

A harmonikus, érett személyiség feltétele annak, hogy az ember belső erőit és motivációit az aktuális feladatának, illetve élethelyzetének megfelelően tudja mozgósítani, és a külső körülményektől viszonylag függetlenül békében tudjon élni önmagával és környezetével.

A harmonikus személy főbb ismérvei:

- Reálisan értékeli önmagát és helyét a világban.
- Megpróbálja megismerni és tiszteletben tartani a másik embert.
- Tisztában van szabadsága határaival.
- Képes célok kitűzésére és felelős döntéshozatalra.
- Céljaiért kitartóan tud küzdeni és képes a kudarcfeldolgozásra.
- Tisztában van azzal, hogy sikereit nem csak önmagának köszönheti.
- Folyamatosan törekszik a fejlődésre és képes alkalmazkodni a változáshoz.

Tokody Ödön: Az öreg plébános levelei

15. Levél - A szobor-vita megoldása

Kedves Uramöcsém!

A Nepomuki-szobor elásása után plébánosommal egyetemben kételkedni kezdtünk eljárásunk szerencsés kimenetelén. Hétköznapi csend volt a faluban. Kati néni az olvasós asszonyok elnöknője a jószág után nézett és Nagyklincra hordta be a tejet. A hívőssereg többi része is munkával volt elfoglalva. Borsózott azonban a hátunk, ha a vasárnapra gondoltunk. Mi lesz, ha a nép ismét a régi Nepomuki-szobor előtt akar majd különleges istentiszteletet tartani, és nem találja a szobrot. Erre azonban nem került sor. Kedden reggel levelet kapott a plébánosom a kerületi esperestől. Hivatalosan értesítette benne, hogy a főpásztortól nyert utasításra másnap kiszáll a plébániánkra a kerületi titkárral együtt; a szobor-ügyben vizsgálatot megejtendő. Ez a jegyzőék feljelentésének eredménye volt.

Szerdán estefelé valóban megjelent a plébánián Beszédes Hugó esperes úr, a kerület titkárával: Gömbi Antal plébánossal együtt. Plébánosom társaságában a plébánia előtt fogadtuk őket. Elsőnek Gömbi titkár úr szállt le a kocsiról. Jobban mondva pattant onnét földre, habár ilyesmit nem várhatott volna az ember gömbölyű alkatától.

Kicsiny, fitos orrú, paradicsomképű és golyóhasú, élénk emberke volt. No, bátyám! - szólt köszöntés helyett plébánosomhoz -, mi van a Nepomuki-szoborral? Plébánosom úgy tett, mintha nem is hallotta volna a kellemetlen kérdést, hanem az esperest segítette le az ülésről. Szépen megtermett, szelíd tekintetű öregúr volt. Galambősz hajjal, feketének maradt sörtés szemöldökkel és jóságos kék szemekkel. Kezében tartotta elválaszthatatlan társát: a méteres szárú tiroli pipáját. Az egész egyházmegyében híres alak volt. Csendes, gyérbeszédű, galamblelkű, imádkozó lélek, akinek legnagyobb erénye az volt, hogy sohasem tett semmi rosszat, igaz, cselekedeteinek listája igen rövid volt. De hát némelykor és néhol ez is érdem. Csendesen, szinte susogva - mindig így beszélt - kérdezte meg a plébánosomat: hogy van? - Miként a zsoldár, Nagy-ságos Uram, aki úgy látszik, az én számomra írta azt a zsoldárverset, hogy: sok kutya körülvelt engem! - felelte nekikeseredetten a plébánosom. Más se kellett Gömbi Antalnak! Köszönjük szépen ezt az idézetet - támadta meg tréfásan plébánosomat - értjük az összehasonlítást. Kutyák vagyunk tehát. No, várjon csak Urambátyám, megkergetjük mi holnap kelmedet ezzel a cingár legényével együtt.

Kedves évelődve kerültünk beljebb. Lepakolás után tábornok ült az ebédlőben. Beszédes esperes rágyújtott a pipájára és elhelyezkedett az asztalfőn. Plébánosom a kártyát hozta elő, én magam pedig a csendes szemlélő szerepét töltöttem be a „püspök szeme”, a kerületi esperes jelenlétének illő tiszteletében. Gömbi Antal még most is plébánosomat csipkedte. Nos, Urambátyám, elő azokat az élére állított bankjegyeket.

Ahol száz forint akadt a Nepomuki-szoborra, ott sok pénznek kell lennie. Hozzákezdtek alsózni hármasban. Előbb azonban Gömbi plébános úr alaposan bírálta a Papnevelő Intézet elavult nevelési rendszerét, mert megtisztelő hívásukra küldte, hogy én a huszonegyezésem és durákon kívül más változatban nem tudom a kártyát kezelni. De így is akadt dolgom. Töltöttem és Beszédes esperes úr pipájára tartogattam a fidibuszt, mert átlag számítva minden játék alatt vagy kétszer kialudt. A vacsorára való hívás vetett véget a játéknak. Beszédes esperes úr igen derült hang-

latban ült asztalhoz. Huszonhat krajcárt nyert, aminek jobban örült, mint a nagyprépost a májusi esőnek. Ilyesmi is régen történt meg vele. Híres volt arról, hogy reszket a kártyáért, de a paptársak között, ha valami dolgot reménytelennek akartak megjövendőlni, csak az ő kártyajátékára utaltak mondván: „Akkor lesz az, amikor Beszédes Hugó nyerni fog az alsósban.” Háromszor is megszámolta a huszonhat krajcárt, amíg eltette a bugyellárisának külön e célra kiüresített reteszébe. Gömbi plébános úr ellenben igen elégedetlen volt elért eredményével. Négy forint két krajcárt nyert plébánosomtól, de kijelentette, hogy reményeiben alaposan csalódott. A következő héten ugyanis tehenet akart venni a nagyklinki vásáron, és arra számított, hogy annak felét Nacafalván „megkeresi”.

Asztalbontás után plébánosom folytatni akarta a kártyázást, de Beszédes esperes úr elővételte Gömbi Antallal a Nepomuki-ügy iratait, hogy előzetes megbeszélést tartsanak, mielőtt érdemlegesen döntenének a további teendők felől. Plébánosom elmondta az eseményeket. Leírta a Nepomuki-szobor áhítatromboló kinézését.

Elmondta, miként fogott tüzet lelkesedése az én egyházművészeti újíto eszméimen és miként lázította a jegyző a falut ellenünk. Beszédes esperes úr csendesen szívta pipáját, Gömbi plébános úr azonban élénken figyelt. No, ha csak ez a baj, majd csak eligazítjuk - mondta megkönnyebbülten. Hol van most a szobor? Plébánosom köhögni kezdett, én magam pedig zavartan fészkelődtem helyemen. Végre a plébánosom ki-nyögte: A-a... kertben. Gömbi plébános úr, aki úgy látszik, nemcsak titkári tolla, hanem dirigáló szája is volt az esperesi kerületnek, kimondta a véleményét: vissza kell vinni az új szobor mellé, és holnap estére majd rendbe hozunk mindent. Plébánosom a feje búbját vakarta, csekélységem pedig igen feszélyezve érezte magát. Gömbi titkár úr figyelmét nem kerülte el zavarunk. No, mi a baj? Talán valami okosabbat tudnak? Ne-e-em kérem - nyögte a plébánosom -, csakhogy bajos lesz a régi szobrot a régi helyére vinni. Miért? - kérdezte Gömbi. Mert, mert... mi azt... azt elástuk - bökte ki plébánosom. Beszédes esperes úr szájából kiesett a pipa. Szemeit meresztve nézett ránk. Gömbi ellenben valósággal harsogva szótagolta. El-ás-ták! A szobrot a keretben el-ás-ták! Aztán hátradőlt székén és gömbölyű hasát két kezébe fogva kacagott, hogy a könnyei is kicsordultak. Mi ketten pedig plébánosommal együtt szégyenkeztünk cudarul. Amikor elült az esperes úr csodálkozása és lecsillapodott titkárának is széles jókedve, megtanácskoztuk a teendőket. Jobban mondvá meghallgattuk Gömbi plébános úr rendelkezéseit. Ennek értelmében mind a négyen kivonultunk a kertbe.

Beszédes esperes úr tartotta a kocsilámpát, mi hárman pedig ágra akasztván előbb reverendánkat, keserű nyögések között kiástuk a szerencsétlen Nepomuki-szobrot, és éjnek idején elcipeltük a templom mögé, régi helyére.

Másnap délelőtt Gömbi plébános úr a községházára ment és a kisbíróval kidoboltatta, hogy este hat órára legyen mindenki a templom előtt, mert a Püspök Úr kiküldötte ítéletet mond a Nepomuki-szobor ügyében. A nap többi részében azután megszerezte a tehénvásárlás még szükséges összegét. Beszédes esperes úr is nyert még fölötte szórakozott plébánosomtól huszonegy krajcárt, úgyhogy délutánra igen jó hangulatba került. Néha még két tömondatot is mondott egymás után.

A kitűzött időben hemzsegett a nép a téren. Az olvasótársulat körülvette a régi szobrot és rákezdtett mellette a fájdalmas rózsafüzérre. Amikor aztán mi négyen a templomajtóba állított asztalhoz ünnepélyesen fölvonultunk, odajöttek valamennyien. Beszédes esperes úr jelt adott Gömbi plébánosnak, aki fölkapaszkodott az asztal tetejére és szólani kezdett a tömeghez.

Jézus szent vérével megváltott ájtatos hívek! A Püspök Úr Öméltósága tudomást szerzett arról, hogy a ti községetekben egy új Szent János-szobrot állítottak fel. Ennek az új szobornak megtekintésére kiküldötte Nagyságos és Főtisztelendő Beszédes Hugó esperes urat és engem, hogy neki aztán jelentést tegyünk. Alaposan megvizsgálván az ügyet úgy találtuk, hogy az új szobornak most már helyén kell maradnia, mivel plébánosotok megszentelte azt, és ilyen szentelt tárgyat nem lenne illő helyéről elmozdítani. A régi szobrot azonban nagyobb megtiszteltetésben akarjuk részesíteni, mint amilyenben eddig volt sora. Ezért úgy rendeljük, hogy azt a Csizmadia-dűlőben, a kidőlt kereszt talapzatára kell fölláztatni. Amíg pedig a község azt a megrongált talapzatot elkészíti, a templom padlásán kell elhelyezni. Ezzel a rendelkezéssel eleget tettünk a ti hő kívánságotoknak, mert az őseitek buzgóságával megszerzett régi szobrot határaitok védőjévé avattuk.

A nép csendes morajlással fogadta eleinte e salamoni bölcs döntést. Kati néni azonban, az olvasóasszonyok feje, nem állhatta meg, hogy meg ne szólítsa plébánosomat: Kellett ez magának? Különb helyet kapott a Szent János, mint amilyen eddig volt. Mi nem feleltünk reá, hanem mihamarabb iparkodtunk elérni a plébániát.

Az ebédlőben aztán megtanácskoztuk a történeteket. Gömbi testvér ragyogó arccal dicsekedett: No, bátyám! Ugye, hogy rendbe hoztuk az ügyet? Beszédes esperes úr azonban felemelte a mutatóujját, jelezvén, hogy ő akar szólni. Mióta Nacafalván volt, ez volt az első bővített mondat, melyet tőle hallottam: Tóni fiam - szólt Gömbihez -, okosan beszéltél. A jelen pillanatban ez volt a legokosabb, hogy a népnek igazat adottál. Mert hát igaza is volt. Ámde én amondó vagyok Öcsém - fordult plébánosomhoz -, hogy jobban teszed, ha más plébánia után nézel. Hogy ez az eset megtörténhetett, azt bizonyítja, hogy nem szeret téged a néped. Mi most összedrótoltuk valahogy ezt a szertetet, de jegyezd meg, hogy a drótozott fazékból kicsorog még a Krisztus vére is. Plébánosom lehajtott fővel és zavartan hallgatta ennek az öreg papnak véleményét.

Tudja, kedves Uramöcsém, azóta sokszor eszembe volt Beszédes Hugó eljárása. Amíg fiatalabb voltam, kárhoztattam passzivitását. Most öreg fejjel látom be, hogy vannak az életben esetek, amikor a bölcsesség épp abbar nyilvánul meg, hogy semmit sem tesz az ember.

No de erről még később is ír egyszer:

az öreg plébános

ÖT NEVELÉSI TANÁCS LOUIS ÉS ZELIE MARTINTÓL, A SZENTEKTŐL, AKIK SZENTEKET NEVELTEK

Nehéz a gyermeked fegyelmezni?
Minden rossz szokásodat lemásolja?
Aggódsz miatta, mert képes akár a földhöz vágni magát hiszti közben?
Nem vagy egyedül. Louis és Zélie Martinnak, Lisieux-i Szent Teréz szüleinek hasonló problémákkal szembesülve kellett rájönniük, miként neveljék jól gyermekeiket.

Végül valóban szent gyermekek szent szüleivé váltak, de a gyermeknevelés nekik sem volt könnyű, és nem mindig találták meg a helyes választ. Ami leginkább segítette őket, az volt, hogy kitartóan küzdöttek, hogy megadják a gyermekeknek, amire szükségük van: *mindenekelőtt, szerető családban nevelkedjenek fel.*

Következzen öt hasznos nevelési tanács *Kis Szent Teréz szüleitől*, ami a mai szülőket is segítheti abban, hogy erényes gyermekeket neveljenek a modern világban.

1. Ajánld Isten oltalmába gyermekedet már élete kezdetén!

Zélienek szokása volt, hogy valamennyi gyermekét, közvetlenül a megszületése után Isten oltalmába ajánlja a következő imával: „Uram, add meg nekem azt a kegyelmet, hogy ez a gyermek Neked legyen szentelve, és semmi se homályosítsa el a lelke tisztaságát.”

Bár ennek a felajánlásnak a gyümölcsei nem voltak rögtön nyilvánvalóak, megmutatja, hogy Zélie mennyire tudatos szülő volt. Azt szerette volna, ha valamennyi gyermeke szent lesz, de nem halogatta, hogy hozzákezdjen ezen munkálkodni. Tudta, „most” van a legjobb pillanat, hogy elkezdje, amit tennie kell.

2. Szeresd a gyermekedet bőséges szeretettel!

Könnyű elfelejteni, hogy mennyire szükségük van a gyermekeknek a szeretetre – sok szeretetre. Louis és Zélie nagy szeretetben nevelték gyermekeiket, úgy, hogy éreztették is velük ezt a túlárado szeretetet. Celine Martin írta az édesapjáról: Bármennyire is szigorú volt önmagával szemben, velünk mindig nagyon gyengéd volt. Kivételesen lágy szívű volt velünk szemben. Csak értünk élt. Egy anya szíve sem tudja az övét felülmúlni.”

Louis aranyos beceneveket is adott gyermekeinek, hogy kimutassa irántuk érzett különleges szeretetét. Marie-t gyémántnak, Pauline-t igazgyöngynek, Celine-t rettenthetetlennek, Léonie jószívűnek hívta, Terézt pedig a kis királylánynak vagy virágcsokornak.

3. Ne add fel, ha a gyermeked nehéz eset!

Zelie a fivérének írott levelében is azt írta, ne aggódjon, ha egy kisgyermekkel nehéz boldogulni: „Ne légy nyugtalan, ha úgy találod, hogy a kis Jeanne túlzottan hisztis. Ez nem fogja megakadályozni abban, hogy később, amikor felnőtt, kiváló gyermek legyen, akár a támaszod is. Emlékszem, Pauline is ugyanilyen volt kétéves koráig, és mennyire aggódtam miatta – és ma ő a legjobb gyermekem. De tudnod kell, hogy nem is neveltem félre. Bármilyen kicsi is volt, nem engedtem, hogy csak úgy simán megússza bármilyen büntetés nélkül.” Nem Pauline volt az egyedüli gyermek a Martin családban, aki nehéz perceket okozott a szüleinek. Teréz és Léonie miatt egyaránt sokat aggódott az anyjuk. Mindenesetre Zelie és Louis nem adták fel, és még amikor hiábavalónak tűnt, akkor is küzdöttek gyermekeikért.

4. Legyél követendő példa a gyermekeid számára!

Gyermekeink minden mozdulatunkat követik, akár jók, akár rosszak. Louis és Zelie mindent megtettek, hogy mintaként szolgáljanak gyermekeik számára abban, miként viselkedjenek másokkal. Celine írt arról, apja milyen türelmes volt másokkal, még akkor is, amikor azok kíméletlenek voltak vele szemben.

„Egyszer vele mentem, hogy beszédje egy bérlőtől a bérleti díjat, mindez Lisieux főutcájában történt. A nő nem akart fizetni, és apám után futott különböző dolgokat kiabálva. Én elborzadtam, de apám nyugodt maradt, és egyáltalán nem válaszolt, s nem is panaszkodott a bérlőre később sem.”

Hogyan várhatjuk, hogy a gyermekeink türelmesek és kedvesek legyenek másokkal, ha nem nyújtunk jó példát számukra?

5. Játssz a gyermekeiddel!

Manapság könnyen előfordulhat, hogy a gyerekeket leültetjük valamilyen képernyő elé és csak nagy ritkán játszunk velük. A gyermekeinknek azonban néha még a játék birodalmában is arra van szükségük, hogy figyeljünk rájuk. Celine írta édesanyjáról: „Szívesen játszott velünk, akár azt is kockáztatva, hogy a napi munkája egészen éjfélig vagy még későbbig kitolódik.” Louis is csatlakozott a játékhoz, gyakran kisebb játékokat készített gyermekeinek, játékokat talált ki és énekeket énekelt velük.

Interjú Jézussal

Többen kérdezték már tőlem, miért van az, hogy Isten gyermeket ad ott, ahol nem várják, és nem ad ott, ahol várják?

A fenti állítást megfordítva, elvileg az lenne az igazságos, ha Isten mindig ott adna gyermeket, ahol készülnek rá, várják, és ott, ahol nem várják, pl. erőszaknál, vagy paráznaságnál, ott nem adna.

Hívjuk meg Jézust egy elképzelt interjúra, hogy megtudjuk, mik lehetnek az ő szempontjai ebben a kérdésben.

K: Igen tisztelt Igazságos Úr, hogy van az, hogy te ott is teremtesz lelkeket, ahol a szüleik nem várják, vagy ahol igen nehéz körülmények közé születnek ezek a gyerekek? Bocsáss meg kifejezésért, de úgy tűnik, rá vagy kényszerítve, hogy ahol megfogon egy magzat, ott teremts neki lelket. Itt elkezdődik a kálvária sokak számára. Valóban így van ez? Saját törvényeidnek foglya vagy?

A biológiai élet létrejötte kötelez téged, hogy lelket teremts hozzá? Mert a katolikus tanítás szerint ugyebár “Isten külön teremti a lelket”...

J: Az a kijelentés, hogy Isten külön teremti a lelket, valóban igaz. De ezt ne úgy képzeljétek el, hogy ez a test és lélek teremtése két egymást követő esemény. Egyházamnak ezt a tanítását úgy kell érteni, hogy a lélek létrejötte nem a biológia egyik következménye. Mint ahogy az ember teremtése a kezdetben sem az evolúció eredménye. Én ugyanis nem a lelket alkottam a saját képemre és hasonlatosságomra, hanem az egész test-lélek embert.

K: Ha jól értem, ez azt is jelenti, hogy te nem hozzá teremted a lelket a magzathoz, hanem eleve már a magzat létrejötte is a te műved?

J: A következtetés helyes. Egyetlen teremtő aktus eredménye, hogy létrejön egy új ember.

K: Érdekes volt, ahogy párhuzamot vontál a magzat és az első ember teremtése között. Mondjuk neked könnyebb a dolgod, mert ott voltál. Mi csak nagy nehézségek árán próbálunk utána menni gondolataidnak. Na, de vissza a témához. Ha tudtad, hogy az első emberek, akiket alkottál, el fognak bukni, sőt láttad előre az egész történelmet a rengeteg szenvedéssel, hogy lehet, hogy mégis megalkottad őket? Van egy olyas sejtésem, hogy ha erre választ adsz nekem, akkor megválaszolod ez eredeti kérdésemet is. Emlékszel még a kezdetre, a teremtésre?

J: Tudod, ami neked “kezdet”, az számomra itt és most van, ugyanúg mint a “vég”. Most látom magam előtt Ádám bukását és most látom magam előtt egy mai ember bukását a bűnnel vívott harcban. És most látom magam előtt, sőt éppen benne vagyok a történésben – saját magam alászállását a bűnnek ezekbe a

mélységeibe, hogy az ember nem maradjon ott egyedül, és hogy legyen kibe bekapaszkodnia.

Azt kérdezted, hogy miért teremtettem az embert, amikor láttam, hogy el fog buk-ni. De a mélyebb kérdés, ami e mögött van – és feltételezem, hogy ezért tetted fel – az, hogy megkímélhettelek volna titeket a rengeteg szenvedéstől, ami az első ember bukása után következett. Jól sejtem?

K: Látom, gondolataimban olvasol. Pontosan. Úgy tűnik nekem, hogy az a pokol, ami elszabadult: háborúk, betegségek, testi-lelki megalázások, kínzások, az éhség, nyomor, kiteljesületlen és értelmetlen életek, mindez elmaradt volna, ha véget vetsz a történelemnek már ott a kezdetben. Hű, ettől még én is összerendeznek. Csak az indulat hozta ki belőlem, ne haragudj.

J: Dehogy haragszom! Örülök, ha valaki gondolkodik. Ilyenkor az ember néha furcsa dilemmákhoz jut el, de csak ezeken keresztül lehet rátalálni az igazságra. Végül is, mindezt nem csak úgy a levegőbe, hanem Nekem mondtad, és a választ tőlem várod.

K: Igen, mert megtarthatnám ezeket a kérdéseket magamnak, és megmaradhatnék egyszerűen azon a szinten, hogy csak vádollar a fájdalomért. De én azért kérdezlek, mert hiszem, hogy az igazság több, mint a saját értelmem jelenlegi álláspontja.

J: És ha nem én adok neked választ, akkor majd ad más, akiről azt mondam egy-szer: hazug a kezdettől fogva. De kanyarodjunk csak vissza a témánkhoz. Szóval, amikor megalkottam az embert, tudtam, hogy el fog esni. De már eleve az esésében ott voltam. Nem kívülről néztem, mi történik vele. Sőt, én magam esem el benne. És amikor azt mondtam Ádámnak és Évának: “Ha esztek a fáról, meg fogtok halni”, akkor tudtam, hogy én is meg fogok halni velük együtt. Ez az, amit az Apostolom írt nektek a Kolosszei levélben: “Krisztusban teremtett mindent”

A ti bukásotok és az enyém között a különbség az, hogy én – isteni erőmnél fogva – feltámadtam. Ezért abban a pillanatban, amikor Ádám elbukott, nem-csak vele együtt elbukottként, hanem Feltámadottként is jelen voltam benne. Feltámadásom kegyelméből maradtak képesek arra, hogy továbbra is keressék az Atyát. Nézd csak meg a Szentírást: én bőrköntösöket adtam nekik a fügefalevelek helyett. Bukásuk pillanatától fogva ott voltam, és mindent megadtam nekik ahhoz, hogy legyőzzék a kísértést.

K: Mennyire szem elől tévesztjük a jóságodat! Csak azt látjuk, ami az orrunk előtt van. Na de megpróbálom levonni a következtetéseimet. Ha te ott vagy Ádám és minden ember bukásában saját szenvedéseddel, haláloddal és feltámadásoddal, akkor ezt azt jelenti, hogy amikor mondjuk egy magzat házaságtörésből fogan, és szülei nem várták, akkor te azért teremtetted meg őt minden nehézség ellenére, mert tudod, hogy jelen vagy a szülők elesésében Feltámadottként...?

J: Pontosan. Az én jelenlétem nem korlátozódik csak a szülőkre, hanem minden körülményre, amely őket körülveszi. Egyszerűbben fogalmazva, azért teremtem meg azt a gyermeket, mert számításba veszem az összes e világon élő, de főleg a

gyermek környezetében élő emberek szabad akaratát. Ha közülük mindenki helyesen használná szabad akaratát, és hallgatna lelkiismeretére, akkor az a gyermek értelmes életet élhetne.

K: Te is tudod, hogy ez elég ritka. Vegyünk csak egy alkoholista családot. Fájdalom fájdalomra fogja ott érni azt a gyermeket.

J: Egyedül én tudom megítélni helyesen, hogy mire lennének képesek azok az alkoholista szülők, akiket említesz, ha jól használnák szabad akaratukat, és így teret adnának nekem.

K: Ez felvet számomra egy további kérdést. Említetted, hogy számításba veszed az e világon élő összes ember szabad akaratát, amikor megteremtesz egy új emberi életet. Vannak, akiknek itt nagyobb a felelősségük?

J: A felelősségük nagyobb azoknak, akik követőim. Ha azt mondom, hogy az én jelenlétem által lesz képes értelmes életet élni, akkor ebben ott vagytok ti is.

Hajlamosak vagytok rám hárítani a rosszat, ami a világgal történik. Láttátok az evangéliumban, hogy ahol csak jártam, meggyógyítottam a betegeket, tanítottam, megbocsátottam. De utána felruháztalak titeket tekintéllyel és Lel-kemmel, és elküldtelek, hogy ugyanezt tegyétek. Megígértem nektek, hogy veletek vagyok minden küzdelmetekben a rossz ellen egészen a világ végéig. Szentjeim példáján látjátok, hogy a világ képes csodálatos módon megújulni ott, ahol van hit. Mert ahol van hitből fakadó cselekvés, ott én vagyok, és ahol én vagyok, ott rend van és élet. Ti el sem tudjátok képzelni, mit tudok én kihozni olyan szituációkból, amelyek számotokra reménytelenek, ha látom hiteteket. Gondolj csak a béna vagy a születésétől vak meggyógyítására.

K: El kell ismernem, hogy az értelmem igen kevés ahhoz, hogy ezt mind egyszerre lássam, amikor tapasztalom a világban a szenvedést.

J: A te dolgod nem az, hogy mindezt lássad, hanem hogy higgy bennem, aki mindent megtehetek. És ne felejtsd el, hogy erővel és hatalommal ruháztalak fel titeket. Amikor imádkoztok, amikor tanúságot tesztek rólam, amikor a nevemben cselekedtek, én magam veszem a kezembe a világ menetét.

Weöres Sándor: Akit megtalálnak

Én keresem a célokat, célok engem megtalál. Én keresem a hitemet,
a hitem is majd megtalál. Én önmagamot keresem, egyetlen lesz, ki nem talál.

Én keresem az életem, életem egyetlen halál.
Én keresem halálomat és életem majd megtalál.

G y e r m e k n a p r a

Vakáció

Hol csellengtél, te kis kópé?
Késtél, oly rég vártalak!
Jólesik már elnyújtózni
itt, a lombos fák alatt.
Nem kell tankönyv, irka, táska,
pihen most a csengetés...
rengeteg a tennivalóm,
felsoroljam? Nem kevés!
Holnaptól már nem kezdődnek
oly korán a reggelek
- ha kirúg az ágy magából,
komótosan felkelek.
Vár a bicaj, tollaslabda,
képregény a könyvtárban,
cseresznye és vén diófa
csalogat, hogy megmásszam.
Zöld pázsiton hempergőzöm,
pillangókat kergetek,
kifürkészek a környéken
minden árnyas rejteket,
majd a strandon, kipirultan,
sikoltozva, dalolva,
vízi-csúszdák ördögeként
csusszanok a habokba.
Jó, hogy itt vagy, Vakáció,
nézd, mindenki ünnepel,
hisz tudjuk, hogy velünk nyaralsz,
szeptemberig itt leszel!

(Mentovics Éva)

Iván Magda: Kicsi, vagy nagy

-Petikém, húzd gyorsan a cipődet, hiszen nagyfiú vagy már! - mondta reggel anyu.
-Petikém! Ne szürcsölj, mint egy malac, hiszen nagyfiú vagy már! - mondta délben anyu.
-Petikém, elég legyen már a TV-zésből, hiszen te még kisfiú vagy! - mondta este anyu.
-Anyu! Miért van az, hogy reggel és délben nagy vagyok, estére kicsi leszek?
-Összemegyek, mint a tej? Elfogyok, mint a vajjas kifli?
Töpörtyűvé töpörödöm, mint a szírszalonna darabok?
Akkor én most kicsi vagyok, vagy nagy vagyok?
-Hol kicsi vagy, hol meg nagy. Van amihez még kicsi vagy, van, amihez már elég nagy - válaszolt anyu.
-Szóval, ezt mondta, de meg nem nyugtatott. Máig sem tudom eldönteni, hogy kicsi vagyok, vagy nagy vagyok.

Egy fiatalember lázasan tanulja a szóbeli érettségi tételeket. Egy nappal az érettségi vizsga előtt riadtan konstatálja, hogy a történelem tételekre nem maradt ideje. "Mentsük, ami menthető!" - alapon EGY tételt azért megtanul, mégpedig a 13-as számút, ettől rögtön elmúlt a félelme. Másnap, amikor a 8-as számú történelem tételt húzta, egy hirtelen mozdulattal visszadugta a többi közé. – Na-na fiatalember, mit művel? Hányas tételt húzta? – A 13-ast, de szörnyen babonás vagyok, ezért ijedtemben visszadobtam. – Ilyen nincs!!! Tessék, mondja csak el a 13-as tételt! A fiatalember jelesre vizsgázott.

A jel

Egy fiatalember egymagában ült az autóbuszon. Kitekintett az ablakon. Alig múlt húsz éves, csinos, finom arcvonású fiú volt. Egy nő ült le a mellette lévő ülésre. Miután kicsit kedvesen elbeszélgettek a meleg tavaszias időről, a fiú váratlanul így szólt:

– Két évig börtönben voltam. Ezen a héten szabadultam, éppen úton vagyok hazafelé.

Áradt a szó belőle, miközben mesélte, hogy egy szegény, de becsületes családban nőtt fel, és az a büntetés, amit elkövetett, mekkora szégyent és fájdalmat okozott szeretteinek, akiktől a két év alatt semmi hírt nem kapott. Tudta, hogy szülei túl szegények ahhoz, hogy vállalják az utat és meglátogassák őt a börtönben. És azt is tudta, hogy túl tudattalannak érzik magukat ahhoz, hogy levelet írjanak neki. Mivel választ nem kapott, nem írt nekik többet.

Szabadulása előtt három héttel tett egy utolsó, reménytelen próbálkozást, hogy kapcsolatba lépjen velük. Bocsánatukért könyörgött, amiért csalódást okozott nekik. Miután kiengedték, felszállt az első buszra, ami éppen a házuk előtt haladt el... Ott, ahol felnevelkedett és ahol még most is élnek szülei.

Szüleinek megírta, hogy ha megbocsátanak, egy jelet kér tőlük. Olyant, melyet jól lát az autóbusból... Ha még visszafogadnák őt, kössenek egy fehér szalagot a kert almafájára. Ha nem látja ezt a jelet, nem száll le az autóbusról, és örökre eltávozik életükből.

Az úti célhoz közeledve a fiút egyre nagyobb nyugtalanság töltötte el. Nem mert kinézni az ablakon. Biztos volt benne, hogy az almafán nem fogja meglátni a szalagot.

Útitársa végighallgatta történetét, majd udvariasan megkérte a fiút:

– Cseréljünk helyet! Majd én figyelek az ablakból.

Alig néhány ház előtt haladt el az autóbusz, amikor a nő meglátta az almafát.

Könnyeivel küszködve kedvesen megérintette a fiatalember vállát: Nézze! Nézze! Az egész fát szalagok borítják.

Állatokhoz hasonlítunk, amikor ölünk.

Emberekhez hasonlítunk, amikor ítélünk.

Istenhez hasonlítunk, amikor megbocsátunk.

(Bruno Ferrero nyomán)

Döbbenetes vallomás Istenről a világhírű magyar agykutatótól

A tudomány jeles képviselői legtöbbször megállnak az "anyagi" szint vizsgálatánál, és a racionális megközelítés korlátaival. csupán az elmével felfogható területen "kirándulnak", az azon túli vidéket pedig meghagyják másoknak. Nem így a világhírű magyar agykutató, Freund Tamás professzor.

Freund Tamás Széchenyi-díjas magyar neurobiológus, egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, 2014-től élettudományi alelnöke. Az agykéreg működésének nemzetközi hírű tudósa. Kutatócsoportja olyan betegségek neurobiológiai kérdéseivel foglalkozott, mint az epilepszia, az oxigénhiányos agykárosodás, szorongás és a Parkinson-kór. Több mint kétszáz tudományos közlemény, tizenkét könyvfejezet szerzője vagy társszerzője.

Az "Istenadta" című kiváló könyvben, különböző emberekkel beszélgetnek a szerzők tehetségről, felelősségről, Istenről és az ezekkel kapcsolatos élményekről, gondolatokról és tapasztalatokról.

„Megdöbbentő, amikor a materiális világ kutatói, a racionalitás emberei mégiscsak eljutnak az anyagon túli, sokkal 'finonabb szintű' dimenziók világába is, és a sejtek, idegpályák és egyéb biológiai dolgok mellett, Istenről kezdenek el beszélni.” - kezdte a beszélgetést Freund Tamás.

– Megdöbbentő? Miért? – A gyermeki hitet könnyű elveszíteni, ha nem nyer megerősítést a felnőtté vált ember agyában. Az idegtudós az anyag evolúciójának a csúcsát, az agyat vizsgálja. Azt a szervünket, amelyen keresztül a lelkünk megnyilvánul az anyagi világ számára. És olyan funkciók produkálásra is képes, amire semmi más biológiai, fizikai-kémiai anyag nem. Ha a neurobiológus megismeri az idegsejt-hálózatokat, nehezen tudja elképzelni, hogyan lesznek ebből új gondolatok, hogyan tehet föl az idegsejtek hálózata olyan kérdéseket, mint hogy mi az élet értelme. Akármennyire komplex terméke az agy az evolúciónak, nem gondolom, hogy képes kitermelni egy olyan nem anyagi entitást – nevezzük elmének, éntudatnak, szabad akaratnak, léleknek, de leginkább ezek együttesének – amely irányítóként hat vissza az őt létrehozó idegsejtek hálózatára. Inkább azt tudom elképzelni, hogy, mint az anyag evolúciójának csúcsa, az emberi agy vált alkalmassá, hogy rajta keresztül a teremtető eredetű lélek meg tudjon nyilvánulni az anyagi világ és ami fontosabb, a többi lélek számára. – A lélek tehát külső beavatkozásra került belénk az evolúció folyamán? – Az ateista elképzelés szerint a tudat az anyagi agy működésének emergens tulajdonsága. Én

úgy gondolom, az anyagnak nem lehet olyan emergens tulajdonsága, ami visszahat az őt létrehozó idegsejt-hálózatra. Már csak azért sem, mert ha kivesszünk egy szövetmintát az emberi agyból, és összehasonlítjuk a majom vagy a macska ugyanonnan kivett szövetmintájával, akkor közel ugyanannyi sejtet találunk, ugyanolyan típusúakat, a kapcsolódási törvényszerűségeik, a kommunikációra használt molekulák is egyformák. A fő különbség, hogy ezek-ből a kis agykérgi oszlopokból az emberi agyban jóval több van, mint egy majom vagy egy macska agyában. Ha valaki elhiszi, hogy csak, mert ezekből az egységekből jóval többet pakolok egymás mellé, a hálózat generál egy nem anyagi jellegű éntudatot, az élet értelmén lamentáló elmét, akkor azt is el kell hinnie, hogy ha chipekből kapcsolunk össze egyre többet, akkor egyszer eljutunk egy számítógéphez, ami előbb-utóbb szintén kitermel magából egy elmét, ami majd az éterből visszahat és programozza a gépet létrehozó chipek hálózatát. Ezért gondolom én, hogy az agyunk nem kitermeli, hanem befogadja az egyébként tér-idő dimenziókon kívül létező lelkünket. Az ateisták hite még nagyobb, mint az enyém, mert ők el tudják hinni, hogy az öntudatára ébredt emberi agy az ősrobbanással önmagából, önmagától és önmagáért keletkezett anyagi világ fejlődésének terméke lenne. Én ezt nem tudom elhinni, természet-tudományos bizonyítékaink pedig egyik álláspontra sincsenek.

– Vagyis minden további nélkül össze tudja egyeztetni istenhitét a tudománnyal. – Érdemes belegondolni, hogy az ősrobbanás utáni első másodpercben, ha az öt fizikai állandó nem úgy van beállítva, ahogy, hanem mondjuk a gravitációs állandó néhány százszázalékkal nagyobb, akkor az univerzum visszazuhan önmagába. Ha az atom-magok belső kölcsönhatási állandója néhány milliomod részével kisebb vagy nagyobb, csak hidrogén- vagy csak héliumatomok keletkeznek, és sohasem jön létre a szénatomra épülő szerves élet. Az ateisták hiedelme szerint ez magától alakult így ki. Én inkább abban hiszek, hogy volt egy teremtmény lélek, akinek valamiért eszébe jutott, hogy anyagi világra volna szükség. Ahogy a Biblia írja, kezdetben volt az Ige. A teremtmény szándék. A fizikai állandókat úgy állította be, hogy hozzánk hasonló lények jöjjenek létre a kémiai, majd biológiai evolúciós szabályai, úgy mint a természetes szelekció, nem mások, mint a teremtmény eszközei.

Nincs abban semmi különleges, ha egy tudós istenhívő. Inkább abban látom a különlegességet, ha egy tudós ateista. Olyan hiedelemrendszerben kell élnie, aminek én nem látom az értelmét. A legnagyobb rejtély a gondolkodó, szabad akarattal rendelkező ember keletkezésének az értelme, a lelkünk eredete, küldetése és sorsa. Ezek olyan kérdések, amelyekre a természettudomány sohasem fog választ adni. Ha pedig a hitünk más kérdésekkel foglalkozik, mint a tudomány, akkor miért ne lehetne a kettő összeegyeztethető, egymást kiegészítő?

(Forrás: filantropikum.com nyomán)

A plébániánkról jelentjük ...

Egyházközségi ünnepek, programok

Májusban hétköznapi 19.00-kor van szentmise, előtte 18.30-kor litánia.

Május 20-án Pünkösddvasárnap a 8.00 órai szentmisén lesz a bérmlkozásra készülő fiatalok bemutatása a templomban.

Május 21-én Pünkösdhétfőn, egyházközségi majálisra hívjuk szeretettel egyházköz-ségünk felnőtt és gyermek tagjait. (Részletek majd a hirdetésben)

Május 26-án 19.00 órakor az Élő Rózsafüzér Zarándoklat szentmiséje lesz a templomban, - Frajna András esperes, plébános úr mutatja be.

Május 27-én Szentháromság vasárnapján, a 8.00 órai szentmisén a templomban 15 gyermek járul először szentáldozáshoz.

Június 3-án Úrnapja - az Úrnap sátrak díszítéséhez felajánlott virágokat, szirmokat kérjük a sekrestyéhez vinni, lehetőleg szombat este. Számítunk a kedves hívek nagy létszámú közreműködésére a négy sátor készítésénél és a kert díszítésénél. Az idei elsőáldozókat várjuk a szirmok hintésére, a ministránsokat oltárszolgálatra és virág gyűjtésre, a bérmlközöket a sátrak készítéséhez.

Június 17-én lesz a tanévzáró Te Deum, a reggeli és a délelőtti szentmiséken. Ekkor kerül sor a gyermekek Szentmisenaplóinak értékelésére, jutalmazására.

Június 24. A szilasligeti kápolna búcsú-ünnepe a 11.00 órai szentmisén.

Június 25 – 29. Hittanos napközis tábor lesz a Gyermek Fejlesztő-házban (A régi plébánia helyén, Templom u. 17.)

A 24 órás Szentségimádási napok: május 12. és június 9.

V á c i K a l á s z - h á z

A KALÁSZ (Katolikus Asszonyok-Lányok Szövetsége) 1936-ban alakult meg. 1946-ban működését betiltották, 1990-ben alakult újjá. Ez egy katolikus egyházközségi asszony- és lánymozgalom, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia felügyelete alatt. Az Egyesület célja, hogy a lányokat és asszonyokat segítse abban, hogy a katolikus hit és a tiszta erkölcs alapján tudják betölteni a sajátos női hivatásukat a társadalomban, az egyházban és a családban, mert a hitvesi és családayai szerepre sem a széthullt családok, sem az iskolai oktatás nem készít fel őket. Emellett fontos az Egyesület számára még a népi, nemzeti kultúránk, hagyományaink ápolása. A KALÁSZ sajátos feladata, hogy az egyházközségi, plébániai élet kiteljesedését szolgálja. Ápolják a családok közötti kapcsolatot, közösségi megmozdulásokat szerveznek. Az egyházközség keretein belül hivatott gondozni az életet egyházi és társadalmi szinten női természetünknek megfelelően. A KALÁSZ rendes, tevékeny tagja a Katolikus Női Szervezetek Világszövetségének, a Katolikus Gazdák Nemzetközi Szövetségének és történelmi hagyományainak megfelelően kapcsolatban áll a Nemzetközi Actio Catholicával.

A Váci Kalász csoport jelenleg az egyik legfiatalabb csoport a KALÁSZ-on belül. Nagycsaládos édesanyákat, egyedülálló fiatalokat és nyugdíjas nagymamákat is magunk közt tudhatunk. A Váci Kalász találkozási helye a Hattyú utcai KALÁSZ-ház, ahol havonta tartjuk találkozóinkat, amire minden érdeklődő asszonyt és lányt szeretettel várunk.

Plébániai Szaknévsor

<i>Sz.</i>	<i>Név</i>	<i>Mobil telefon</i>	<i>A tevékenység részletes leírása</i>
1	Asztalos Anikó	06/30/945-4575	Korrepetálás, általános iskolásoknak: magyar és történelem tárgyakból
2	Birinyi István	06/30/350-9227	Adóbevallásokkal, adózási tevékenységgel kapcsolatos segítség, tanácsadás
3	Kovács Zoltán	06/30/493-1250	Esküvőn, bálon, zenés-táncos rendezvényen zenélés; Rendezvények szervezése; Teherszállítás, fuvarok intézése, bonyolítása. (Beton, raklapos áruk, kis csomagok szállítása) Személyszállítás.
4	Dajka Mihály	06/30/9443-546	Jogosítvány megszerzésére irányuló "B" kategóriás autóvezető képzés
5	Sófalvi Tímea	06/20/488-2985	Ének-zene magyar szakos tanítónő korrepetálást, és érettségire felkészítést vállal magyarból és matematikából. Továbbá vállal szolfézs és zongora oktatást.
6	Lobmayer Miklós	06/30/966-5109	Személyszállítás 12 főig családi kisbusszal. Kisebb teherszállítások utánfutóval és tető csomagtartón. Rövidtávú zárandokutak, színház járatok, stb. (Szállítás háttérének megoldása 12 főig megbeszélés szerint.)
7	Brancsné Mészáros Andrea	06/20/919-4898	Angol nyelv tanítás, korrepetálás, nyelvvizsgára - felvételre felkészítés
8	Dr. Illés György	06/30/964-2732	Ügyvédi tevékenység
9	Pasiák Tamás	06/20/446-9083	Fűnyírás, szigetelés, gipszkartonozás, laminált parketta lerakás

Továbbra is várjuk a plébániához tartozó, megbízható, keresztény kötődésű szakemberek, vállalkozók jelentkezését, akik a plébániai szaknévsorban a plébánia hívei figyelmébe ajánlják szakértelmüket, munkájukat, szolgáltatásukat.

Apák napját ma már a világ számos helyén ünneplik, a legtöbb országban június harmadik vasárnapján, ahogy Magyarországon is. Hazai meghonosítását 1994-ben a Borsod megyei United Way indította el Miskolcon, az anyák napja párjaként.

Az apák szerepének fontosságát számos pszichológiai tanulmány is igazolja. Az apaságot és a szülői szerepet ünnepeljük, ezen a napon emlékezve az apákra, nagyapákra és a többi férfi elődökre. A legszebb ajándék ilyenkor, ha a család együtt van, közös élményeket szerezve tölti a napot. Azért egy apró, akár a gyerkőcök által kézzel készített ajándékot egyetlen férfi sem utasít vissza.

Bartos Erika: Apához

Mikor leszek én is felnőtt?
Mond el nekem, Apa!
Nem vagyok még iskolás,
de nem is vagyok baba!
Mond el nekem, milyen érzés
Apukának lenni?
Szeretsz-e, mond, korán reggel
dolgozóba menni?
Jó érzés-e hazaérni,
megölelni engem?
Látod-e, hogy egész kicsit
ma is nagyobb lettem:
Jó érzés-e betakarni,
puszit adni este?
Maradj itt az ágyam mellett,
kérlek, ne menj messze!
Rajzoltam egy képet neked,
Te vagy rajta, nézd meg!
Én vagyok a kisgyerek és
kézen foglak Téged!
Örülsz neki? Vigyázol rá?
Mi vagyunk a képen!
Én vagyok az apukámmal,
ketten, kéz a kézben!

Még ma tiéd

Még ma tiéd, ha nevet, ha könnye kicsordul.
Még ma csak egy szavadért bárhova menne veled.
Édes öröm neki még, ha te jössz és hallja hangod,
Boldogság, ragyogás minden perce veled.
Még ma a térdeden ül, csókodra a csókja a válasz.
Két kicsi karjával forrón, lágyan ölel.
Még ma mesélhetnél neki, hidd el, szomjasan inná
Ajkadról a mesék sok fura fordulatát.
Még ma mesélne neked pajtásokról s a csatákról,
Mint verekedtek imént, s hogy ki futott, ki a hős,
Ámde feleslegesek pajtások, s mind, ami játék,
Hogyha te menni akarsz, inkább menne veled.
Még ma mindene vagy. Tudsz mindent és a hatalmad
korlátlan hatalom, férfierőd az erő.
Még ma tiéd. De talán holnap, mire újra felébred,
Szórakozottabb lesz, szép szeme másra figyel.
Más színeket, mélyebb értelmet kapnak a dolgok.
Nőnek a pajtások, hívogatóbb a szavuk.
Nőnek a fák, a mezők tágas térsége kibomlik,
Nyílik a tarka virág, tágul, nő a világ.
Vígmosolyú lányok jönnek, suttogva beszélnek,
Szoknyájuk szélét meglibbenti a szél.
Hívna kisfiadat, menjünk sétálni mi ketten,
S ő vonakodva felel: Dolgom van ma, apám.
Még ma a mindene vagy. S bármennyire sürget a
dolgod, **Válts vele néhány szót! Légy a barátja!
Vezesd!**

Ismeretlen szerzőtől

Szentmise szándékok június hónapban

1. +Rapavi József	
2. +Sörös István, +Neje, +Gyermekeik és +Szüleik	
3. +Rapavi József	(8.00)
.....	(11.00)
+Erzsébet és +Mihály szülők, és összes +Hozzá tartozó	(19.00)
4-5.	
6. Tagek Istvánné +Csernák Ilona	
7. +Hajósi József, neje +Brena Erzsébet, +Károly fiuk és összes +Hozzá tartozó	
8. A Szűzanya tiszteletére	
9. +Sóki Károly 1. évf.	
10. Hálából 80. születésnapon	(8.00)
.....	(11.00)
+Vágó János, neje +Rusznyák Julianna és összes +Hozzá tartozó	(19.00)
11. A 24 órás engesztelő szentségimádást végzőkért és az imát kérőkért	
12. +Kamasz József 50. évf., +Szülei és +Nagyszülei	
13. +Nagy János, neje +Huszka Julianna és +Családtagok	
14. +Kiss Sándor, +Felesége és +Sándor fiuk	
15. A "Fájdalmas anya" rózsafüzér csoport (Toldi Ferencné) élő tagjai	
16. A "Fájdalmas anya" rózsafüzér csoport (Toldi Ferencné) +tagjai	
17. A Berkics és a Györffy család élő és +tagjai	(8.00)
.....	(11.00)
+Turai Oszkárné, testvére +Mária és +Szülők	(19.00)
18. +Turai Károly 13. évf.	
19-20.	
21. +Fatter János jóbarát 5. évf.	
22. +Zsiák József és +Szülők	
23.	
24. <i>Az egyházközség júniusban +Hívei</i>	(8.00)
.....	(11.00)
.....	(19.00)
25. A Szűzanya oltalmát kérve, +Édesanyáért	
26. Susanna nővérért, a Szeretet Misszionáriusai Rend szolgálatáért	
27.	
28. +Rozmüller szülők, +Fiuk +Unokájuk és +Menyők	
29. +Mihály paptestvér 19. évf.	
30.	

Rajki Miklós: Bíztható

Bízthatlak: Örülj!
 Örülj a világnak,
 Örülj a kinyíló virágnak,
 Örülj a rikkantó madárnak!
 A zöldlombos erdőnek, a viruló mezőnek.
 Örülj a hasadó hajnalnak,
 Éjben az égen ragyogó csillagnak!
 A szép napra ébredő reggelnek,
 A neked köszönő embernek,
 S minden ártatlan gyermeknek.
 Örülj a feléd küldött mosolynak,
 A hozzád szóló szavaknak!
 Örülj, ha egy ajtót neked kitárnak,
 Ha valahol éppen tereád várnak!
 Örülj, ha meg fogják a kezedet,
 Tanítsd meg örülni gyermeked!
 Örülj és te is tárd ki szívedet!
 Az öröm széppé teszi lelkedet és vidámmá kedvedet.
 Örülj az ősznek, a tavasznak,
 A fakadó rügyeknek, a lehulló lomboknak!
 Nyáron a rekkenő melegnek,
 Télen a hóval borított hegyeknek.
 Örülj, ha jön egy zivatar,
 Ha örülsz, akkor nem zavar.
 Örülj a megkonduló haragnak,

A felröppenő sok - sok galambnak!
 A felhangzó zenének!
 Örülj minden csendes estének!
 Örülj a farkát csóváló kutyának,
 Örülj az egész világnak!
 Hiszen annyi jó és szép van, aminek örülhetsz,
 Örülj, ha valakivel törődhetsz!
 Lásd meg mások örömét, örülj, ha bárkit öröm ér!
 Örömet adj minden kicsi örömért!
 Az öröm az egy jó dolog,
 akik örülni tudnak, azok boldogok.
 Te is az lehetsz, ha akarod.

„Merjünk boldogok lenni, ez a legszebb bátorság” (Joseph Joubert)

A szilasligeti kápolnában - minden hónap első péntekén 17.00 órakor gyóntatás és áldoztatás van.

„LÉPCSŐK”

A kerepesi római katolikus egyházközség lapja

Felelős kiadó és szerkesztő: Frajna András plébános

Főszerkesztő: Sohan Andrásné

Szerkesztők: Lobmayer Miklós, Lobmayer Miklósné

A szerkesztőség címe: 2144 Kerepes, Szabadság út 246.

Tel.: 06/28/560-370 Fax: 06/28/560-371

e-mail: frajna.andras@vaciegyhazmegye.hu

Internetes honlap: <http://kerepes.plebania.hu>

Megjelenik két havonta, első vasárnap 450 példányban

Szentmisék rendje:

A kerepesi templomban:

Vasárnap: **8.00 és 19.00**

Hétköznapi: **6.15**

Kivéve csütörtök: **19.00**

Szilasligeti kápolnában:

Vasárnap: **11.00**